

The background is a high-contrast, abstract black and white composition. It features a large, irregular black shape in the center, resembling a splash or a blot. Surrounding this central shape are numerous fine, radiating lines and larger, more chaotic splatters, creating a sense of movement and energy. A single, solid black circle is positioned near the top center, above the author's name.

Jarmo Saarti

KIROTUT MINÄT

Jarmo Saarti

Kirotut minät

paholaiskoeteltu liturginen runoteos

Kuopio
2025

Tekstit, taitto ja kuvat: Tekijä
Julkaisija: OmarajItraas

© 2025 Jarmo Saarti

Kustantaja:

BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino:

Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763, Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-80-9869-0

Sisällys

Esipuhe.....	6
Abalam	9
Abraxas	11
Aeshma.....	13
Andrealphus	15
Asmodai	17
Azi Dahaka.....	19
Baal	21
Balam	23
Bafomet.....	25
Beelzebub.....	27
Belial	29
Buer.....	31
Bune	33
Caim.....	35
Charum.....	37
Corson	39
Dantalion.....	41
Decarabia	43
Demogorgon.....	45
Div-e Sepid	47
Empusa.....	49
Furcas	51
Gaap	53
Gamigin.....	55

Gello.....	57
Gremory	59
Gusion	61
Haagenti	63
Haures	65
Incubus	67
Ipos.....	69
Kokabiel	71
Lamia	73
Leraje	75
Lilim.....	77
Lucifer.....	79
Malphas.....	81
Mammona	83
Marbas.....	85
Merihem	87
Moolok	89
Naphula	91
Onoskelis.....	93
Orias	95
Orobas	97
Paimon	99
Pazuzu	101
Pithius	103
Prufas	105
Raim	107
Rakshasa.....	109
Rum'el.....	111

Saatana	113
Sabnock	115
Seir	117
Stolas	119
Succubus	121
Ukobach	123
Uvall	125
Valak	127
Vassago	129
Vepar	131
Vine	133
Xaphan	135
Zagan	137
Zepar	139

Esipuhe

Tunnetusti sanotaan, että yksi kuva vastaa tuhatta sanaa. Harvemmin, että hyvä runo vastaa tuhatta kuvaa. Vaikka taitava valokuvaaja pystyy tuomaan esille todellisuutta kuvan takana, on valokuva kiinni siitä mikä näkyy. Runoilijalla ei ole tätä rajoitusta, vaan hän voi luoda koko universumin ja luoda universumista.

Runoilija luo informaation ja vapauttaa sen väreilemään universumiksi. Värähtely vapauttaa toimijuuden - se ei ole runoilija, sinä tai minä. Runoilija voi löytää toimijuuden, joka ilmenee kaikessa olematta tietoisuudessamme, mutta muodostaa tietoisuuden.

Ajatuksen hiljaisuudessa ideat ja käsitteet, niiden sidosten purkautuminen ja muodostuminen uudeksi on runoilijan ilmaisun voima. Käsitteellisen metamorfoosin ja menojaan menevän kielen rinnalla kulkee kuitenkin inhimillinen virtaus. Tunne, vahvuus, heikkous, rakkaus, viha, nauru ja itku.

Minulle lyriikka on nautinnon, voiman ja ymmärryksen antaja. Soiva kieli, rytmi, lyriikan laulu ja kirkas ilmaisu. Lyriikan traditionaaliset ominaisuudet elävät ja lyriikan kautta voin nauttia satakielen laulusta ja aamukasteesta. Ihmisen tulee kuitenkin pärjätä silloinkin, kun sisällä riipii, silloinkin kun toisinaan tuntuu, että repeää hajalle

ja vetää eri suuntiin. Tässä maailmassa ei tarvita selittäjää vaan ymmärrystä. Sitä ymmärrystä hakevat antiikin tarustoista ammentavat supersankaritkin. Trikooasuiset, neuroosien vaivaamat antisanakarit - eivätkö he olekin kuin pahoalaisia, jotka myös liikkuvat yön ja etenkin ajatusten hämärissä. Sankaruus voi olla vain naamio, jolla peitetään todellinen luonne. Kun sankaruus riisutaan, jää raadollinen totuus, Onko se pahalainen meissä vai muissa. Ken sen kohtaa ja siitä selviytyy, on vahvempi.

Runojen puhuttelu kohdistuu lukijaan. Kuolemanpelko uhmaa elämän itsetietoisuutta. Eksistentiaalinen angsti ei synny hämäristä vertauskuvista vaan väkevästä realistisesta sanastosta. Sanat kantavat itsessään, mutta vaativat aikaa yhdistyä kirkkaaksi ajatukseksi. Nämä runot ovatkin kuin jazzia - ei tarvitse ymmärtää vaan ne ovat.

Näitä ajatuksia tuli mieleeni tämän runoteoksen luettuani. Olen jo palannut uudelleen näiden lyriikoiden ääreen sieltä täältä selaillen. Toisinaan juutun ajatuksissani runojen otsikkokuvien äärelle, jotka muuttuvat liki eläviksi.

Espoossa 23.11.2025

Anssi Terva-Oja

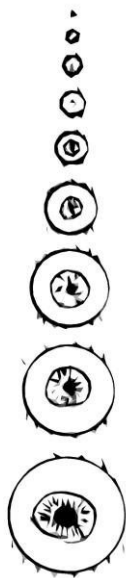
Abalam

haluni valuu mieleesi
asetan sinut himoni portaille

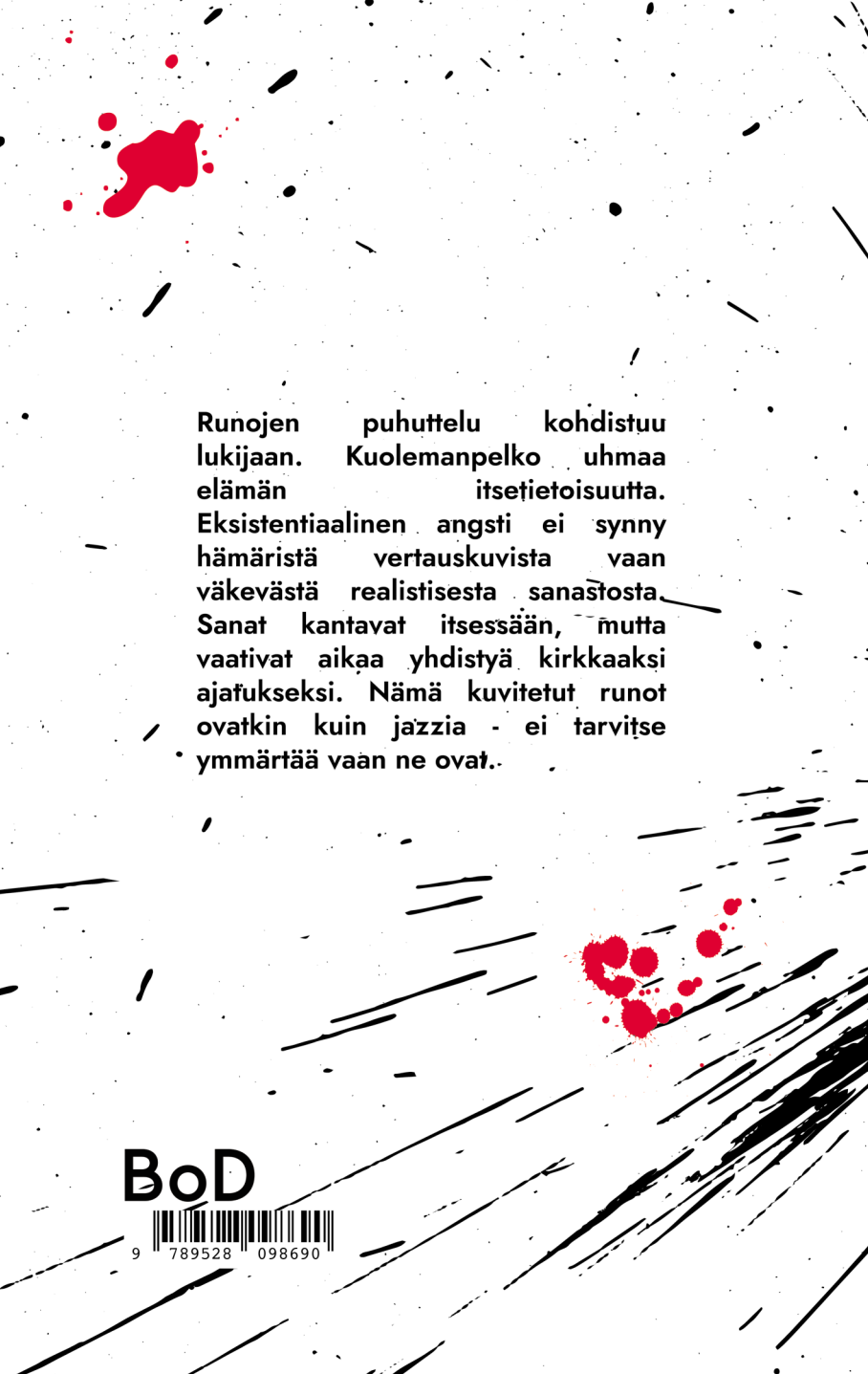
katson
kuinka silmiisi nousee
pimeään kiihkoni palo

ruumiisi vajoaa syvälle mieleeni
sen loppumattomissa umpikujissa
vaellat
ja kadotat itsesi
itsekkääseen tahtooni

seisahdut
jääät makaamaan
ja sulaudut kaikkinaiseen valtaani

A b r a x a s

Runojen puhuttelu kohdistuu
lukijaan. Kuolemanpelko uhmaa
elämän itsetietoisuutta.
Eksistentiaalinen angsti ei synny
hämäristä vertauskuvista vaan
väkevästä realistisesta sanastosta.
Sanat kantavat itsessään, mutta
vaativat aikaa yhdistyä kirkkaaksi
ajatukseksi. Nämä kuvitetut runot
ovatkin kuin jazzia - ei tarvitse
ymmärtää vaan ne ovat.

BoD

9 789528 098690